

”Den stora berättelsen” är verkligen ett passande namn på de fyra evangeliernas sensationella story om Jesus från Nasaret och hans proklamation av Guds rikes ankomst. Det är lätt att låta sig ryckas med i dramat, likaså att förstå hur dessa texter har förvandlat liv genom tvåtusen år.

Boris Salo gör en strålande insats för att levandegöra ”glädjebudet” med sin framställning av Markus evangelium. Ensam på scenen, med sin egen personliga, starka närvaro som enda redskap, gör han verkligen rättvisa åt föreställningens namn.

För det är en stor berättelse som växer fram under de två timmar det tar för Boris att förmedla den exakta bibeltexten, ord för ord, avsnitt för avsnitt, kapitel för kapitel, allt i rätt ordning och helt texttroget. Det är minst sagt imponerande.

Ändå – det är inte själva reciterandet som ger mig det starkaste intrycket när jag hör och ser Boris framföra Markusevangeliet i Nässjö en minnesvärd kväll 2014. Visst är Markusevangeliet mycket skickligt förmedlat av en väl förberedd och mycket kompetent berättare, men det är materialets och framställningens själva inneboende livskraft som tar mitt hjärta och får min tanke att lyfta.

Jag upplever helt enkelt berättelsen som stor just för att den är så levande. Både i sig själv och i Boris framförande. Det märks att det liv som präglar texten och går ut ur den också är ett med Boris som person. Att budbäraren själv tror på budskapet, och är ett med det, är en av nycklarna till att förstå varför föreställningen berör så starkt.

Jag dras med in i storyn. Jag är helt enkelt där, just då, när det händer. Jag går där tillsammans med Jesus längs Gennesarets sjö, jag lyssnar på vad han har att säga och jag ser honom göra under. Jag grips i mitt hjärta av hans utstrålning och kraftfullhet. Jag känner mig som en del av dramatiken i Jerusalem den där ödesdigra påsken. Och jag känner mitt inre fyllas av det underbara crescendo i dramats upplösning: ”Ni söker efter Jesus från Nasaret, han som blev korsfäst. Han har uppstått, han är inte här.”

Bibeln behöver levandegöras i vår tid, på alla upptänkliga sätt. Och Guds ord behöver faktiskt ibland träffa oss helt fritt från förklaringar och nå vårt inre helt utan omvägar. Därför är Boris Salos föreställning viktig. Den är föredömligt och skickligt genomförd. Den går fram. Den går in.

Och den ger Gud ett redskap att göra under i människors liv. Jag är övertygad om att just det händer. Redan under föreställningens gång, som en nutida fortsättning av den stora berättelsen och en bekräftelse av dess centrala sanning: ”Här börjar glädjebudet om Jesus Kristus, Guds son.”

Tack Markus för evangeliet. Tack Boris för förmedlingen av det.

*Otto Rimås
Bibellärare
Mariannelunds folkhögskola
Sverige*